

I avvaktan på tillkomsten av MHS hade vi elever fått vänta längre eller kortare tid. Denna väntan gav rikliga tillfällen till meditationer och spekulationer över vårt kommande öde. Sålunda såg vi med viss tvekan och kanske motvilja fram mot en kurs som skulle få en längd motsvarande två gamla stabskurser. En viss, som det senare skulle visa sig, obefogad rädsla för att vi skulle komma till korta vid samarbetet med kamrater ur andra försvarsgrenar fanns också.

Efteråt kan det konstateras att kursens uppläggning var bra, men att omfånget kanske var i största laget. Det är naturligt, att om en kurs som den gamla stabskursen förlängs med det dubbla, så är det svårt att på papperet plocka in exakt rätt omfång. Detta problem gäller de flesta nya kurser och rättar till sig när erfarenheter vunnits.

En grundläggande faktor för att kunna genomföra utbildning på bästa sätt är goda lärare och ändamålsenliga lokaler. Vad de senare beträffar så är de "nya" lokalerna rymliga och ändamålsenliga och torde i hög grad bidra till trivseln på skolan. Genom den sammanslagning som MHS innebar fanns företrädare för alla försvarsgrenar samtidigt som antalet fast anställda lärare åtminstone på flygsidan ökades. Liksom tidigare kompletterades lärarkadern med tillfälliga lärare och föreläsare. Med rätt rekrytering torde denna ordning ge möjlighet till mycket god utbildning. Trots att vår kurs var den första i den nya formen, kan det konstateras, att den genomfördes på ett föredömligt sätt. Kursen var intressant och givande men hade tidvis ett alltför uppskruvat tempo.

När jag nu, två år efter kursens slut, ser tillbaka på denna och betraktar den mot bakgrund av den stabstjänst jag bedrivit, så torde kursens värde i någon mån kunna bedömas.

ET SKICKLIGA NOG

Stabstjänsten kännetecknas liksom andra verksamhetsområden, såväl i som utom krigsmakten, av en ökad specialisering. Vid samtal med olika kamrater konstateras snabbt de skilda arbetsuppgifterna och därmed de skilda utbildningsbehoven. Jag tror

mig ha konstaterat, att vi för att få fram skickliga officerare i stabs- och förvaltningstjänst måste göra som vetenskapen.

Inom vetenskapen har man en s k "grundforskning", varifrån specialforskning startas. I vårt fall kan man tänka sig en "grundutbildningsnivå", varifrån specialutbildning startas. Denna grundnivå skulle omfatta dels den utbildning som fordras för att kunna bedriva vidare studier, dels de rent allmänbildande kunskaper som fordras för att rätt, d v s utan skygglappar, kunna bedriva tjänsten inom specialområdet.

Specialutbildningen skulle sedan bedrivas vid olika militära och civila

FRÅN * VÅR LÄSEKRETS

I ett tidigare nummer av "Flygvapen-Nytt" (nr 1/65) redovisade överste S Bruse sina erfarenheter som kurschef och lärare vid MHS. För att komplettera bilden ger här en elev från den första flygstabskursen vid MHS (1961-1963) sina intryck. Naturligtvis kunde detta skrivits omedelbart efter kursens slut; genom att vänta torde erfarenheterna vara mer nyanserade och dessutom kan även vissa erfarenheter från stabsarbetet efteråt redovisas.

Kapten S E NORRMO

en elevs syn på MHS

utbildningsanstalter eller kurser såväl inom som utom landet. Omfattning och längd för denna utbildning måste klarläggas speciellt för de olika områden som officerarna inriktas mot eller i enstaka fall exklusivt för den enskilde officeren.

SIKTET PÅ FRAMTIDEN

Sedd mot denna bakgrund motsvarar dagens MHS inte kraven. Det märks främst på att det finns vissa ämnen, som jag tycker mig sakna nytta av -- ämnen som andra kamrater vid samma kurs har den största nytta av, och tvärtom. För att rätta till detta fordras först och främst ett stabilt personalläge så att en inriktning på lång sikt av flygofficerarna med genomgången högre kurs kan ske. Där efter måste "grundnivån" klarläggas.

Båda dessa förhållanden är angelägna att reda ut men torde kräva ytterligare ett flertal år. Till dess kan bara konstateras att den nuvarande utbildningen vid MHS med smärre justeringar torde vara den bästa, som kan erbjudas våra officerare.

Som avslutning vill jag framföra några synpunkter på den ofta så misskända stabstjänsten. Hur ofta hör man inte yngre officerare bekymra sig över en eventuell placering i stabstjänst. Visst medför högre utbildning och efterföljande stabstjänst ofta mindre flygtjänst, mer arbete och fler förflyttningar. Men det finns förvisso även positiva drag i denna tjänst. På pluskontot kan främst sättas ett intressant arbete i centrum för krigsmaktens utveckling, vilket innebär arbetsuppgifter som berör inte endast den egna försvarsgrenen utan hela totalförsvaret. Dessutom tillkommer otvivelaktigt större chanser till befördran och därmed arbetsuppgifter av ökat intresse. ■